

Kırkıncı Ayetin Gizli Tarihi - Otuz İkinci Sayı

Hezekiel On Üç

Jeff Pippenger

2026-10-02

Hezekiel kitabındaki uyarı mesajı, “kuşatma alâmeti”dir. Kuşatma başladığında, Hezekiel’in karısı öldü ve Hezekiel’e onun ölümü için yas tutmaması emredildi. Onun ölümü ve Hezekiel’in bu ölüm karşısında yas tutmaması, kuşatmayı ve Yeruşalim’in yaklaşan yıkımını simgeliyordu. Onun davranışları ve karısının ölümü bir uyarı işareti teşkil eder; İsa tarafından “yıkım iğrençliği” olarak ortaya konulan gelecekteki bir uyarı işaretinin tipolojik bir örneğidir.

Bu nedenle, peygamber Daniel aracılığıyla sözü edilen ıssızlık iğrençliğinin kutsal yerde durduğunu gördüğünüz zaman, (okuyan anlasın). Matta 24:15.

Roma sancakları tapınağın avlularının içine yerleştirildiğinde, Yeruşalim’deki Hristiyanlar kentten kaçmalıydı. Yeruşalim’in yıkılışının işaretine tanıklık eden iki tanık, kuşatmadan önce “işaret”in fark edilmesinin ciddiyetini vurgular; ayrıca esin, bu iki tanığın “daha doğrudan uygulaması”nı son günlerde bulduğunu daha da açık biçimde belirtir. Mesih’in, Hezekiel ile Yuhanna’nın tapınakla ilgili bir görüş içinde bulunmalarıyla bağlantılı olarak, Yeruşalim’in yıkılışı hakkındaki uyarısından söz ederken, Kızkardeş White şöyle yazdı:

“Bu peygamberlikler Yeruşalim’in yıkılışında kısmen gerçekleşmiş olmakla birlikte, son günlere daha doğrudan bir uygulamaya sahiptir.

“Büyük ve ciddi olayların eşliğinde duruyoruz. Peygamberlik süratle yerine gelmektedir. Rab kapıdadır. Çok yakında önümüzde, yaşayan herkes için ezici derecede önem taşıyan bir dönem açılacaktır. Geçmişin tartışmaları yeniden canlanacaktır; yeni tartışmalar ortaya çıkacaktır. Dünyamızda cereyan edecek sahneler henüz hayal bile edilmemiştir.” Testimonies, cilt 5, 753.

Dördüncü bölümde Hezekiel’e, “kuşatmanın alâmeti”ni vurgulayan bir meseli fiilen canlandırması buyruldu. Hezekiel kitabında, kardeşlerinin görmeyi reddettiği bir meseli beş kez fiilen canlandırdı. Hezekiel kardeşlerine beş kez seslendi, fakat onlar işitmeyi reddettiler. Onun fiilen canlandırdığı meselleri ve verdiği mesajlar, meselleri ve sözleriyle bağlantılı “bilgi” artışını kabul etmeyi reddeden, beş katlı bir akılsız bakireler sınıfını örnekler. Bu sözler ve meseller, “son günlere daha doğrudan bir uygulaması” bulunan Yeruşalim’in yıkımıyla doğrudan bağlantılıydı.

Sen de, ey insanoğlu, kendine bir kiremit al, onu önüne koy ve üzerine şehri, yani Yeruşalim’i tasvir et. Ona karşı kuşatma kur, ona karşı bir hisar yap, ona karşı bir toprak yığını yükselt; ordugâhı da ona karşı kur ve her yanına koçbaşları yerleştir. Ayrıca kendine demir bir tava al ve onu seninle şehir arasına demirden bir duvar olarak koy; yüzünü ona karşı çevir. O kuşatma altında kalacak ve sen de ona karşı kuşatma kuracaksın. Bu, İsrail evi için bir belirti olacaktır.

Sen de sol yanın üzerine yat ve İsrail halkının fesadını onun üzerine yüklen; üzerinde yatacağın günlerin sayısına göre onların fesadını sen taşıyacaksın. Çünkü onların fesat yıllarını, günlerin

sayısına göre, üç yüz doksan gün olarak senin üzerine koydum; böylece İsrail halkının fesadını taşıyacaksın. Ve bunları tamamlayınca, yeniden sağ yanın üzerine yat; Yahuda halkının fesadını kırk gün taşıyacaksın: Her günü bir yıl olarak sana tayin ettim. Bunun için yüzünü Yerus alim kuşatmasına doğru çevir; kolun açılmış olsun ve ona karşı peygamberlik et. Ve işte, senin üzerine bağlar koyacağım; kuşatmanın günlerini tamamlayıncaya dek bir yanından ötekine dönemeyeceksin. Hezekiel 4:1–8.

İşaret

“Belirti” sözcüğü Hezekiel kitabında dokuz kez yer almaktadır. Dördüncü bölümde, Yerus alim’in kuşatılması İsrail evi için bir “belirti”dir. On ikinci bölümde ise, Hezekiel bir kez daha Yerus alim’in kuşatılması ve yıkılışını tanımlayan bir “belirti”dir.

İnsanoğlu, sen görmek için gözleri olup da görmeyen, işitmek için kulakları olup da işitmeyen asi bir evin ortasında oturmakta-sın; çünkü onlar asi bir evdir. Bu nedenle, ey insanoğlu, kendine sürgün için eşya hazırla ve onların gözleri önünde gündüzleyin göç et; onların gözleri önünde bulunduğun yerden başka bir yere göç et; belki asi bir ev olsalar da anlarlar. Eşyalarını sürgün eşyası gibi gündüzleyin onların gözleri önünde dışarı çıkaracaksın; sen de sürgüne gidenler gibi akşamleyin onların gözleri önünde çıkacaksın. Onların gözleri önünde duvarı del ve eşyalarını oradan çıkar. Onların gözleri önünde onu omzunda taşıyacak ve alacakaranlıkta dışarı çıkaracaksın; yüzünü örteceksin ki yeri görmeyesin; çünkü seni İsrail evi için bir belirti kıldım. Hezekiel 12:2–6.

Asi ev, fiilen sergilenen meseli görünce onun ne anlama geldiğini anlamadı; bu yüzden Hezekiel’den açıklamasını istediler.

Ey insanoğlu, o asi ev olan İsrail evi sana, “Ne yapıyorsun?” demedi mi? Onlara de ki, Rab Yehova şöyle diyor: Bu yük, Yerus alim’deki öndere ve onların arasında bulunan bütün İsrail evine ilîşkindir. De ki: Ben sizin alametinizim; benim yaptığım gibi, onlara da öyle yapılacaktır: sürülüp esarete götür leceklerdir. Hezekiel 12:9–11.

Yerus alim’in kuşatılması, son günlerde Tanrı’nın halkı için bir belirtidir.

“Kadim peygamberlerin her biri, kendi çağları için olduğundan daha çok bizim çağımız için konuşmuştur; öyle ki, onların peygamberlikte bulunması bizim için geçerlidir. ‘Şimdi bütün bu şeyler onlara ibret olsun diye oldu; ve çağların sonuna erişmiş olan bizleri uyarmak için yazıldı.’ 1 Korintliler 10:11. ‘Kendilerine değil, bize hizmet ettikleri, şimdi gökten gönderilen Kutsal Ruh’la size müjdeyi bildirmiş olanlar tarafından size haber verilen bu şeylerden onlara vahyolundu; melekler de bu şeylere bakmaya özlem duyarlar.’ 1 Petrus 1:12....”

“Kutsal Kitap, hazinelerini bu son kuşak için biriktirmiş ve bir araya bağlamıştır. Eski Ahit tarihinin bütün büyük olayları ve ağırbaşlı gelişmeleri, bu son günlerde kilisede tekrarlanmış ve tekrarlanmaktadır.” Selected Messages, kitap 3, 338, 339.

Aynı Gün

Hezekiel, “Yeruşalim’in kuşatılması ve yıkılışı”na ilişkin temsili meselde, ahir günlerde Tanrı’nın halkı için bir işaretir.

Yine dokuzuncu yılda, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, RAB’bin sözü bana gelerek dedi ki: İnsanoğlu, bu günün adını, tam bu günün adını yaz; Babil kralı tam bu gün Yeruşalim’e karşı mevzi aldı.

Ve asi haneye bir mesel söyle ve onlara de ki: Rab Yahve şöyle diyor: Kazanı koy, evet koy onu, ve içine su da dök. Parçalarını içine topla; her iyi parçayı, budu ve omzu; onu seçkin kemiklerle doldur. Sürünün en iyisini al ve onun altına kemikleri de yığ; onu iyice kaynat ve kemiklerini de onun içinde haşla. Bu nedenle Rab Yahve şöyle diyor: Vay kanlı kente, içinde cürufu bulunan kazana, cürufu içinden çıkmamış olana! Onu parça parça dışarı çıkarın; üzerine kura düşmesin. Çünkü onun kanı kendi ortasındadır; onu bir kayanın çıplak tepesi üzerine koydu; onu toprağın üzerine dökmedi ki tozla örtülsün; Öfkenin yükselip öç almasına sebep olsun diye; onun kanını örtülmesin diye bir kayanın çıplak tepesi üzerine koydum.

Bu nedenle Rab Yehova şöyle diyor: Vay kan dökücü kente! Ateş için yığımı Ben de büyüteğim. Odun yığ, ateşi yak, eti tüket, onu iyice baharatla ve kemikler yansın. Sonra onu boş olarak kendi korlarının üzerine koy ki tunçu kızsın ve yansın; murdarlığı onun içinde erisin, pası tüketilsin. O, yalanlarla kendini yordu, ama büyük pası içinden çıkmadı; pası ateşte kalacaktır. Senin murdarlığında hayasızlık vardır; çünkü seni arıttım, ama sen arınmadın; üzerime düşen öfkemin dinmesini sağlayıncaya kadar artık murdarlığından arıtılmayacaksın. Ben, Rab, söyledim; bu olacaktır ve Ben yapacağım; geri dönmeyeceğim, acımayacağım, pişman olmayacağım; yollarına göre ve işlerine göre seni yargılayacaklar, Rab Yehova’nın sözü budur.

RAB’bin sözü bana yine gelip dedi: “Ey insanoğlu, işte, gözlerinin arzusunu bir darbeyle senden alıyorum; ancak yas tutmayacaksın, ağlamayacaksın, gözyaşların da akmayacak. İnmeyi bırak, ölü için yas tutma; başlığını başına sar, ayakkabılarını ayaklarına giy, bıyığını örtme ve insanların ekmeğini yeme.” Böylece sabah halka konuştum; akşam da karım öldü; ve sabah buyurulduğu gibi yaptım. Halk bana dedi: “Sen böyle yaparken, bunların bizim için ne anlama geldiğini bize söylemeyecek misin?”

O zaman onlara cevap verdim: RAB’bin sözü bana gelerek dedi ki: İsrail evine söyle, Egemen RAB şöyle diyor: İşte, kutsal yerimi, gücünüzün görkemini, gözlerinizin arzusunu ve canınızın esirgediği şeyi murdar edeceğim; geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız da kılıçla düşecek. Ve benim yaptığım gibi yapacaksınız: bıyıklarınızı örtmeyecek, insanların ekmeğini yemeyeceksiniz. Sarıklarınız başlarınızda, çarıklarınız ayaklarınızda olacak; yas tutmayacak, ağlamayacaksınız; fakat suçlarınız içinde eriyip gidecek ve birbirinize karşı inleyeceksiniz. Böylece Hezekiel sizin için bir belirti olacaktır; onun yaptığı her şeye göre siz de yapacaksınız; ve bu gerçekleştiğinde, benim Egemen RAB olduğumu bileceksiniz. Hezekiel 24:1–24.

Hezekiel, Yeruşalim’in kuşatılmasının başlangıcını ve nihai yıkımını, ardından da Laodikya durumundaki Yedinci Gün Adventist Kilisesi üyelerinin tutsaklığını belirleyen bir işaretir.

“Mesih, Zeytin Dağı’nın zirvesinden aşağı baktığında, her kilisede var olan bu durumu gördü. Uyarılar, büyük ışığa sahip olan Yeruşalim halkının izinden gidenlerin tümüne ulaşmaktadır.

Bu halk, önümüzde bir uyarı olarak durmaktadır. Çağımızda Tanrı'nın uyarılarını reddetmekle insanlar, Yerus alim'in günahını tekrarlamaktadır. Rab, insan öznenin görmediği ve görmek istemediği Şeyi görür—Battle Creek'teki bütün insan tasarılarının sonucunu. O, bir Tanrı'nın yapabileceği her Şeyi yapmıştır. Günahları, tövbenin artık hissedilemeyeceği sınıra ulaşmasın diye, halkın gözleri önünde ışık  aktırmıştır. Fakat doğru ve adil ilkelerden uzun süren bir uzaklaşma süreciyle insanlar kendilerini, ışığın ve gerçeğin, adaletin ve merhametin ayırt edilmediği bir konuma yerleştirmişlerdir. Bu gidişat, onların tabiatlarının ayrılmaz bir parçası hâline gelmiştir.” Testimonies, cilt 8, 68.

Alfa ve Omega'nın İki Tanığı

Hezekiel doğaüstü bir Şekilde dilsiz kılınmıştı; Yerus alim düştüğünde yeniden konuşabileceği ve o zaman bir “ışaret” olacağı kendisine bildirilmişti. Hezekiel'in karısının ölümü üzerine yas tutmaması, kuşatmanın başlangıcındaki alfa ışaretini belirledi; Yerus alim düştüğünde Hezekiel'in ağzının açılması ise omega ışaretiydi. Yıkıma varan kuşatma, başlangıçta ve sonda bir ışaretle belirlenmiştir. Aynı tasvir içinde, bir alfa ve omega ışaretine dair ikinci bir tanıklık, Hezekiel'in “gözlerinin arzusu”nun ölümünün alfa, halkın “göz arzusu”nun ölümünün ise dönemin omega ışareti olarak temsil edilmesidir. Bir buçuk yıllık dönem, bir alfa ve bir omega hakkında iki tanıklık taşır. Hezekiel'in karısının ölümü, ordunun tutsak edilmesini ve çiğnenip ayaklar altına alınmasını temsil ediyordu; Yerus alim'in omega ölümü ise mabedin ayaklar altına alınmasını temsil ediyordu.

Böylece Hezekiel sizin için bir belirti olacaktır; onun yaptığı her Şeye göre siz de yapacaksınız; ve bu vuku bulduğunda, Benim Rab Yahve olduğumu bileceksiniz. Ey insanoğlu, onlardan güçlerini, y celiklerinin sevincini, gözlerinin arzusunu ve gönüllerini bağladıkları Şeyi, oğullarını ve kızlarını aldığım gün, o gün kurtulan kişi sana gelip bunu kulaklarınla duymayı sağlamayacak mı? O gün, ağzın kurtulup gelen kişiye açılacak; konuşacaksın ve artık dilsiz olmayacaksın; böylece onlara bir belirti olacaksın; ve Benim Rab olduğumu bilecekler. Hezekiel 24:24–27.

Altı  l m

Hezekiel'in karısının ölümü, kuşatmanın başlangıcını ve peygamberlikte Mesih'in gelini olan Yerus alim'in ölümünü ışaret eder; ayrıca, kuşatmayla temsil edilen bir dönem tarafından önce gelen, yakında çıkacak Pazar yasasını da tasvir eder. Kuşatma dönemi ile yıkım, doğrudan bağlantılı olmakla birlikte, birbirinden ayrı iki belirgin dönüm noktasıdır. Kuşatma bir zaman dilimidir, yıkım ise zamandaki bir noktadır. Yıkım, canavarın suretinin oluşturulması döneminin ardından gelen Pazar yasasıdır. Canavarın sureti dönemi, canavarın damgasıyla sona erer. İsa, Matta yirmi dörtte Yerus alim'in yıkımının al metini tanımladığında, Nuh'un günlerine de atıfta bulundu.

Fakat Nuh'un günleri nasılsa, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacaktır. Çünkü tufandan önceki günlerde, Nuh gemiye girinceye kadar yiyip içiyorlar, evleniyor ve evlendiriliyorlardı. Ve tufan gelip hepsini silip s p r nceye dek anlamadılar; İnsanoğlu'nun gelişi de böyle olacaktır. Matta 24:37–39.

Nuh'un günlerinde deneme kapısı kapandı; böylece bu, yakında gelecek olan Pazar yasasını simgelemekteydi; aynı şekilde, 22 Ekim 1844'te kapının kapanması da bunu simgelemektedir. 1844 yılında 12–17 Ağustos tarihli Exeter çadır toplantısından itibaren olan dönem, kapalı bir kapıya götüren peygamberlik bir dönemi temsil eder.

Nuh'un günlerinde, Nuh üçüncü meleği temsil ediyordu ve üçüncü melek 22 Ekim 1844'teki kapanmış kapıya ulaştı. Nuh'un günlerinde, ki İsa'ya göre bu günler "İnsanoğlu'nun gelişi" gibi olacaktı, Vahiy on dördüncü bölümdeki üç melek kapanmış kapıya götürdü. William Miller birinci meleğin mesajını temsil ediyordu ve Nuh'un günlerinde Hanok ile simgelenmişti. Yahuda, Hanok'un mesajını Miller'in mesajına paralel olarak tanımlar.

Âdem'den itibaren yedinci kişi olan Hanok da bunlar hakkında peygamberlik ederek şöyle dedi: İşte, Rab, bütünlerin üzerine hükmü icra etmek ve aralarındaki tanrısızların, tanrısızca işledikleri bütün tanrısız fiillerinden ve tanrısız günahkârların O'na karşı söylemiş oldukları bütün sert sözlerden dolayı hepsini suçlu çıkarmak üzere, kutsallarının on binleriyle geliyor. Yahuda 1:14, 15.

Miller'in birinci meleğin mesajı, Hanok'un mesajıyla örneklendirildiği üzere "yargı"yı ilan etti. Hanok'un başlangıcı, "Âdem'den itibaren yedinci" oluşuyla işaretlenmiştir. Miller'in mesajı, kuzey krallığına karşı olan "yedi vakit" in gelişyle başladı ve sona erdi; kırk altı yıl sonra ise, güney krallığına karşı olan "yedi vakit" tamamlandığında, 22 Ekim 1844'te üçüncü melek geldi. Yargı saatinin habercileri olan Hanok ile Miller'in her ikisi de, yedi sayısının belirgin kılınmasıyla başladı. Yedinci olan Hanok'la başlayan dönem, hayvanların gemiye girmesinden kapının doğaüstü biçimde kapanmasına kadar geçen yedi günle son buldu. İsa, sonu her zaman başlangıçla örneklendirir.

Hanok Metuşelah'ı doğurdu; Metuşelah da Lamek'i doğurdu. Lamek ile Metuşelah, ikinci meleğin mesajını ve aynı zamanda gece yarısı feryadının mesajını temsil ederler. Gece yarısı feryadı kapalı kapıya kadar ilerledi ve böylece tufan yılında ölen Metuşelah ile temsil edilmektedir. Lamek, ikinci meleğin mesajını temsil ediyordu ve Lamek tufandan beş yıl önce öldü. Kapının kapandığı zaman Metuşelah'ın ölümüne kadar, Lamek'in ölümünden itibaren geçen beş yıl, Metuşelah ile temsil edilen Mesih'in gelininin ölümüne götüren dönemin başlangıcını belirleyen Hezekiel'in gelininin ölümünü simgeliyordu.

Hanok, 1798 yılında gelen birinci meleği simgeliyordu; Lemek, 19 Nisan 1844'te gelen ikinci meleği simgeliyordu; Metuşelah ise, Nuh tarafından simgelenen 22 Ekim 1844 tarihli kapanan kapıya kadar Exeter'den yükselen gece yarısı feryadını simgeliyordu. Lemek'in ölümünden Metuşelah'ın ölümüne kadar geçen beş yıl, MÖ 587'den MÖ 586'ya kadar olan bir buçuk yılı simgeliyordu. Lemek'ten Metuşelah'a kadar olan bu beş yıl, 1448'den 1453'e kadar olan beş yılı simgelemektedir.

31 Ekim 1448'de John Palaiologos öldü ve kardeşi On Birinci Konstantin (son Konstantin), doğu Roma'nın tahtına çıkmak için İslâmî Türk gücünden izin istedi. Onun 27 Temmuz 1299'daki boyun eğişi, Vahiy dokuzuncu bölümün onuncu ayetinde belirtilen ikinci yüz elli yılın tamamlanışını yerine getirdi. John Palaiologos'un ölümünden beş yıl sonra, kardeşi On Birinci

Konstantin, II. Mehmed doğu Roma'nın Bizans İmparatorluğu'nu fethederken Konstantinopolis surları üzerinde öldü. Mehmed, Muhammed isminin Türkçe türevidir; dolayısıyla 632 yılında ilk Muhammed'in ölümü, Vahiy dokuzuncu bölümdeki ilk yüz elli yıllık peygamberliği (beşinci ayette yer alan) başlatmıştı ve bu, sekiz yüz yirmi bir yıl sonra "ikinci Muhammed"ın ellerinde son Konstantin'in ölümüyle son buldu. Ölümünden beş yıl önce Muhammed, Roma'nın yıkılışını önceden bildirmişti ve bu, ikinci Muhammed adlı Türk tarafından yerine getirildi.

Sonuncu, on birinci Konstantin, Konstantinopolis muharebesinde öldü; böylece kardeşi Yuhanna'nın ölümünden kendi ölümüne kadar geçen beş yılı işaret etmiş oldu. Bu beş yıl, oğul Lamek'in ölümünden, beş yıl sonra geminin kapısı kapandığında baba Metuşelah'ın ölümüne kadar geçen beş yıllla tiplleştirilmişti. Böylece Hezekiel'in gelininin ölümü, Lamek'in ölümüyle tiplleştirilmiş oldu ve birlikte 1448'de Yuhanna Palaiologos'un ölümüne tanıklık ederler. Müteakip Metuşelah'ın ölümü, Mesih'in gelininin ölümü ve MÖ 586'da Yerusâlim'in yıkımıyla örtüşür; ve birlikte on birinci Konstantin'in ölümüyle de örtüşürler.

Bir ölümle başlayıp bir ölümle sona eren peygamberlik döneminin üç tanığı, canavarın işaretiyle sonuçlanan canavar suretinin oluşumu dönemini örneklemekte olup, bu hem Millerci tarihte gece yarısı haykırışının ilanıyla hem de bizim mevcut tarihimizde canavarın işaretiyle sonuçlanan canavar suretinin oluşumuyla uyum içindedir. Yakında çıkacak Pazar yasasında canavarın işareti tamamlandığında, peygamberlikteki "konuşma", Yerusâlim yıkıldığında Hezekiel'in kendi iradesiyle "konuşabilmesi" ile uyumlu olarak gerçekleşir.

Konuşma

Yerusâlim'in yıkımıyla simgelenen Pazar yasası sırasında, sahte peygamber ejderha gibi konuşurken Amerika Birleşik Devletleri'nin peygamberce konuşması belirginleşir.

Ve yerden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzuyu andıran iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. Vahiy 13:11.

Pazar yasasında, Balam eşeğini üçüncü kez döver ve eşek o zaman konuşur.

Ve RAB eşeğin ağzını açtı, o da Balam'a dedi: "Sana ne yaptım da beni bu üç kez dövdün?" Balam eşeğe dedi: "Çünkü benimle alay ettin; keşke elimde bir kılıç olsaydı, şimdi seni öldürürdüm." Eşek Balam'a dedi: "Bugüne dek, bana sahip olduğun günden beri hep bindiğin senin eşeğin ben değil miyim? Sana karşı böyle yapmaya hiç alışmış mıydım?" O da, "Hayır," dedi. Sayılar 22:28–30.

Sahte peygamber, Pazar yasası sırasında konuşur; İslam da Pazar yasası sırasında konuşur. Her ikisi de peygamberlik bakımından sahte peygamberlerdir. Pazar yasası sırasında, Habakkuk'un geciken "görümü" konuşur.

Çünkü görü, belirlenmiş bir vakit içindir; fakat sonunda konuşacak ve yalan söylemeyecektir; gecikiyor gibi görünse de onu bekle; çünkü o mutlaka gelecektir, gecikmeyecektir. Habakkuk 2:3.

Habakkuk, sahte peygamberlerin karşısında konuşan gerçek peygamberdir. Habakkuk'un "görümü", daha önce dilsiz olan ve ardından ağzı açılan Hezekiel'in ağzı aracılığıyla konuşur. Tanrı'nın ağzı olma vaadi Yeremya'ya verilmişti.

Niçin acım sürekli ve yaram şifa bulmaz, iyileşmeyi reddeder? Sen bana bütünüyle yalancı gibi, tükenen sular gibi mi olacaksın? Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Eğer dönersen, seni yine geri getireceğim ve önümde duracaksın; eğer değerliyi değersizden ayırırsan, ağzım gibi olacaksın; onlar sana dönsünler, fakat sen onlara dönme. Yeremya 15:18, 19.

Pazar yasası sırasında, Zekeriya'nın dokuz aylık dilsizliği, konuşup oğlunun adının Yahya olması gerektiğini doğruladığında sona erdi. Zekeriya, üçüncü meleğin sözüne iman etmeyen önderliği temsil ediyordu; Yahya ise İlyas hareketini, Mesih'in İkinci Gelişi'ni müjdeleyip ona yol hazırlayacak olan kiliseyi temsil ediyordu.

Zekeriya meleğe dedi: "Bunu nereden bileyim? Çünkü ben yaşlı bir adamım, karım da hayli ilerlemiş yaştadır." Melek cevap verip ona dedi: "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im; seninle konuşmak ve sana bu müjdeli haberleri bildirmek üzere gönderildim. Ve işte, bu şeylerin yerine geleceği güne dek dilsiz olacaksın ve konuşamayacaksın; çünkü vakti gelince gerçekleşecek olan sözlerime iman etmedin."

Halk Zekeriya'yı bekliyor ve mâbedde niçin bu kadar uzun kaldığına şaşıyordu. Dışarı çıktığında onlarla konuşamadı; onlar da onun mâbedde bir görünüm görmüş olduğunu anladılar; çünkü kendilerine işaret ediyor, fakat dilsiz kalıyordu. Luka 1:18–22.

Zekeriya, kâhinlerin sekizinci bölümündendi.

Yahudiye kralı Hirodes'in günlerinde, Abiya bölümünden Zekeriya adında bir kâhin vardı; karısı da Harun'un kızlarındandı ve adı Elizabet'ti. Her ikisi de Tanrı'nın önünde salih idiler; Rab'bin bütün buyrukları ve kuralları içinde kusursuz olarak yürüyorlardı. Çocukları yoktu; çünkü Elizabet kısırdı ve ikisi de artık oldukça ilerlemiş yaştaydılar. Vaki oldu ki, kendi bölümünün sırasına göre Tanrı'nın huzurunda kâhinlik görevini yerine getirirken, kâhinlik hizmetinin âdeti uyarınca Rab'bin tapınağına girip buhur yakma görevi kurayla ona düştü. Buhur vakti geldiğinde, halk topluluğunun bütünü dışarıda dua etmekteydi. Luka 1:5–10.

Bütün peygamberler son günleri temsil eder; Zekeriya da Hezekiel gibi mabede girdi. O, kâhinlerin sekizinci takımındandı; bu da Nuh'un gemisindeki eski dünyadan yeni dünyaya geçen sekiz canın simgesini işaret eder. Kendisi de karısı da kusursuzdu, fakat Zekeriya Cebrail'in sözlerinden kuşku duyacaktı. Millerci hareket Filadelfyalılar olarak (kusursuz) başladı, fakat 1856'da Laodikyalılara dönüştü. Son günlerde meleğin mesajı üçüncü meleğin mesajıdır; Cebrail'in Zekeriya'ya verdiği mesaj da, Vaftizci Yahya'nın temsil ettiği İlyas mesajını da içeren, üçüncü meleğin mesajını temsil eder.

Ve Rabbin meleği buhur sunağının sağ tarafında dururken ona göründü. Zekeriya onu görünce şaşırıp kaldı ve üzerine korku çöktü. Fakat melek ona dedi: Korkma, Zekeriya; çünkü duan işitildi; karın Elisabet sana bir oğul doğuracak ve onun adını Yahya koyacaksın. Ve sende sevinç ve coşku olacak; onun doğumuna birçokları sevinecek. Çünkü o, Rabbin gözünde büyük olacaktır; ne şarap ne de içki içecektir; ve daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruh'la

dolu olacaktır. Ve İsrailoğullarından birçoklarını onların Tanrısı Rabbe döndürecektir. Ve babaların yüreklerini çocuklara, itaatsizleri de doğruların hikmetine döndürmek, Rab için hazırlanmış bir halk hazırlamak üzere, İlyas'ın ruhu ve kudretiyle O'nun önünden gidecektir. Ve Zekeriya meleğe dedi: Bunu nasıl bileyim? Çünkü ben yaşlı bir adamım, karım da ileri yaşa varmıştır. Melek ona cevap verip dedi: Ben, Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im; seninle konuşmak ve sana bu müjdeli haberleri bildirmek üzere gönderildim. Luka 1:11–19.

Zekeriya, gelmekte olan İlyas'ın mesajının gerçekleşeceğinden kuşku duydu.

İşte, RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas'ı göndereceğim; babaların yüreğini çocuklara, çocukların yüreğini de babalarına çevirecektir; yoksa gelip yeryüzünü lanetle vururum. Malaki 4:5, 6.

Bayan White, Hezekiel'in dokuzuncu bölümdeki mühürleme bağlamında, Laodikya'daki Yedinci Gün Adventist kilisesinin önderliğinin neden Zekeriya'nın imansızlığıyla simgelendiğini ortaya koyar.

Kendi ruhsal gerileyişleri üzerinde keder duymayan ve başkalarının günahları için yas tutmayan sınıf, Tanrı'nın mührü olmaksızın bırakılacaktır. Rab, ellerinde öldürücü silahlar bulunan habercilerine şu buyruğu verir: “Onun ardından şehir boyunca gidin ve vurun; gözünüz esirgemesin, acımayın; ihtiyar, genç, kızlar, küçük çocuklar ve kadınlar dâhil hepsini bütünüyle öldürün; fakat üzerinde işaret bulunan hiçbir adama yaklaşmayın; ve Benim tapınağımdan başlayın. O zaman evin önünde bulunan ihtiyarlardan başladılar.”

“Burada görüyoruz ki, kilise—Rab'bin kutsal mekânı—Tanrı'nın gazabının darbesini ilk hisseden oldu. Tanrı'nın kendilerine büyük ışık verdiği ve halkın ruhsal çıkarlarının koruyucuları olarak durmuş olan ihtiyar adamlar, kendilerine emanet edilen güvene ihanet etmişlerdi. Eskiden olduğu gibi mucizeler ve Tanrı'nın gücünün belirgin tecellisini beklememiz gerekmediği görüşünü benimsemişlerdi. Zamanlar değişti. Bu sözler onların imansızlığını güçlendirir ve şöyle derler: Rab ne iyilik edecek, ne de kötülük edecek. Halkını yargıyla ziyaret edemeyecek kadar merhametlidir. Böylece, Tanrı'nın halkına suçlarını ve Yakup evine günahlarını göstermek için bir daha seslerini borazan gibi yükseltmeyecek olan adamlardan yükselen feryat, ‘Esenlik ve güvenlik’tir. Havlamayan bu dilsiz köpekler, güvenmiş bir Tanrı'nın haklı intikamını hisseden kimselerdir. Erkekler, genç kızlar ve küçük çocuklar hep birlikte yok olurlar.” Testimonies, cilt 5, 211.

Zekeriya, hem Vaftizci Yahya'nın tarihini hem de William Miller'ın tarihini tekrarlayan İlyas mesajı olan üçüncü meleğin mesajından şüphe etti.

Beş Ay

Elisabeth hamileliğini beş ay boyunca gizledi.

Ve o günlerden sonra karısı Elisabeth gebe kaldı ve, “Rab, insanlar arasındaki utancımı kaldırmak için bana baktığı şu günlerde benimle böyle işlem etti” diyerek beş ay kendini gizledi. Altıncı ayda melek Cebrail, Allah tarafından Celile'nin Nasıra denilen bir şehrine gönderildi. Luka 1:24–26.

Zekeriya, kâhinlerin sekizinci sınıfındandı; bu da oğlu Yahya'nın sekizinci günde sünnet edilmesiyle uyum içindedir; Zekeriya o vakit yeniden konuşacaktı. O ve oğlu Yahya, Nuh'un gemisinde bulunan sekiz canı temsil eder; onlar tufan sularının getirdiği ölümden beş ay, yani yüz elli gün boyunca gizlenmişlerdi. Gebeliğin yüz elli günü ile tufan sularının yüz elli günü, Vahiy dokuzuncu bölümdeki iki beş aylık dönemle uyum içindedir.

Zekeriya ve oğlu Yuhanna da, yedinci kilise olan Laodikya'nın sekizinci kilise olan Filadelfiya'ya geçişini temsil eder. Zekeriya'nın sekizinci kurdaki hizmetinden oğlu Yuhanna'nın sekizinci günde sünnet edilmesine kadar olan dönem, sekiz sayısının başlangıcı ve sonu belirlediği peygamberlik niteliğinde bir dönemi temsil eder. Bu peygamberlik dönemi içinde, gizlenme dönemini temsil eden beş aylık bir süre vardır.

Peygamberliğin “konuşması”, yakında gelecek olan Pazar yasasını tanımlar; bu nedenle Zekeriya, oğlu sünnet eylemiyle temsil edildiği üzere mühürlendiğinde, Pazar yasası sırasında konuşur. Bu tarihte, Zekeriya'nın konuştuğu Pazar yasasından önce, beş ayın sonunda, altıncı ayda Meryem Elizabet'i ziyaret eder ve Kutsal Ruh Elizabet'i mesh eder; Elizabet de bir kadın olarak, yakında gelecek olan Pazar yasasından dört ay önce Tanrı'nın kilisesinin meshedilmesini temsil eder.

Meryem o günlerde kalkıp aceleyle dağlık bölgeye, Yahuda'nın bir kentine gitti; Zekeriya'nın evine girip Elizabet'e selam verdi. Ve vaki oldu ki, Elizabet Meryem'in selamını işitince, çocuk rahminde sıçradı; ve Elizabet Kutsal Ruh'la doldu. Yüksek sesle haykırarak dedi: Kadınlar arasında mübareksin, ve rahminin meyvesi mübarektir. Ve bu bana nereden oldu ki, Rabbimin annesi bana gelsin? Çünkü işte, senin selamının sesi kulaklarıma erişir erişmez, çocuk rahmimde sevinçle sıçradı. Ve iman eden kadın ne mutlu! Çünkü Rab tarafından kendisine söylenenlerin yerine gelecektir. Luka 1:39-45.

Beş ayın sonunda Elizabet, Meryem'e “yüksek sesle” hitap ederek, Meryem'in Cebrail'in mesajına imanını övdü; bu mesaj, son günlerde üçüncü meleğin mesajıdır. Elizabet'in kocası Zekeriya iman etmemişti, fakat Meryem etmişti. Meryem, Cebrail'in mesajını Zekeriya'dan beş ay sonra işitti; bu nedenle onun üçüncü meleğe imanı, beş ayın gizli mesajı açığa vurulduktan sonra gelen bir iman olarak işaretlenmiştir. Son günlerde beş ayın gizli mesajı, Vahiy 9:5'teki ilk beş aydır. Meryem, üçüncü meleğin mesajını kabul eden son günler kilisesini temsil eder; bu mesaj, kısa süre sonra gelecek olan Pazar yasasının yaklaşık dört ay sonra dillendirilmesinden hemen önce, beş ayın özel bir mühür açılışını da içerir.

Meryem'in ziyaretiyle ilgili dönüm noktalarında, Zekeriya ve Elizabet tarafından temsil edilen birinci ve ikinci meleğin hareketi, Meryem ve Yusuf tarafından temsil edilen üçüncü meleğin hareketiyle birleşir. Zekeriya, üçüncü meleğin mesajına iman etmeyen bir kilisenin resmî bir görevlisini temsil eder; marangoz Yusuf ise, kendi kendini destekleyen iş tarafından temsil edilen bir hareketi temsil eder. Adventizm başladığı gibi sona erer; ve o, örgütlenmiş bir kilise yapısı olarak değil, bir hareket olarak başlamıştır. Yusuf, Meryem ve Mesih tarafından temsil edilen yüz kırk dört binlerin hareketi, Zekeriya, Elizabet ve Yahya tarafından temsil edilen Millerci hareketin doğrudan akrabalarıdır; ve 1863'teki imansızlık Zekeriya tarafından temsil edilir. 1863, birinci ve ikinci meleğin mesajlarına yönelik imansızlığı temsil eder ve üçüncü meleğin hareketi Meryem'in imanını temsil eder.

“Melekler, gökten gelen kudretli meleğe yardım etmek üzere gönderildi; ve her taraftan geliyormuş gibi görünen sesler duydum: ‘Halkım, onun günahlarına ortak olmayasınız ve belâlarından pay almayasınız diye ondan çıkın. Çünkü onun günahları göğe kadar erişti ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı.’ Bu mesaj, 1844’te gece yarısı feryadının ikinci meleğin mesajına katılması gibi, üçüncü mesaja eklenmiş ve onunla birleşmiş görünüyordu. Tanrı’nın yüceliği sabırlı, bekleyen kutsalların üzerinde duruyordu; ve onlar korkusuzca son ciddi uyarıyı vererek Babil’in düştüğünü ilân ediyor ve Tanrı’nın halkını, onun korkunç akıbetinden kaçabilmeleri için ondan çıkmaya çağırıyorlardı.” Early Writings, 277.

İki mesajın bir araya gelişi, Meryem’in Elizabet’i ziyaretıyla temsil edilir; ve bu nokta, gizli kalan beş ayın açığa çıktığı zaman geldi. Bu nokta, iki peygamberliğin birleşip birlikte ilan edildiği yerdir. Bunlardan biri Elizabet tarafından, diğeri ise Meryem tarafından ilan edildi. İki mesajın birleşmesi, gece yarısı feryadının ikinci meleğin mesajıyla ne zaman birleştiğini gösterir; ve bu, Millerci tarihte Exeter çadır toplantısında meydana geldi.

Elisabeth’in ve ardından Meryem’in bildirimlerini yapmalarından sonra, “Meryem onun yanında yaklaşık üç ay kaldı ve kendi evine döndü.” Luka 1:56. Exeter’den 22 Ekim 1844’e kadar olan altmış altı günlük dönem, Zekeriya’nın konuştuğu, yakında gelecek olan Pazar yasasında sona eren o dört ay ile temsil edilir. Dört ay, beş gizli ay mesajından sonra gelen gece yarısı feryadı mesajının ilanı dönemini temsil eder.

Millerci tarihteki iki mesaj, birinci ve ikinci meleklerdi; birinci meleğin mesajı ise, Josiah Litch’in ortaya koyduğu üzere, beş aylık bir dönemle başlayan ve 11 Ağustos 1840’taki gerçekleşmesinden on gün öncesine dek kısmen gizli kalmış olan bir zaman peygamberliğinin gerçekleşmesiyle güç kazanmıştı. İkinci meleğin mesajının güç kazanması ise, Samuel Snow’un ortaya koyduğu üzere, Exeter çadır toplantısında meydana gelen 1843’e ilişkin hatalı öngörünün düzeltilmesiyle.

Gece yarısı feryadının iki yönlü mesajının ilanı, kapının kapanmasından önceki kısa bir dönem olarak tasvir edilir; bu kapanış, Nuh’un öyküsünde, sonunda geminin Ararat Dağı’nın üzerine oturmasıyla neticelenen beş aylık bir dönemi başlatmıştır. Gece yarısı feryadının ilanı dönemi, gizli beş ayın mührünün açılmasından sonra gelir; bu da 11 Ağustos 1840’tan on gün önce gerçekleşmiştir; ayrıca Rab’bin 1843 çizelgesi üzerinde örtmüş olduğu simgelerden elini çekmesinden sonra da gelmiştir. 1 Ağustos’tan 11 Ağustos’a kadar olan on gün, Exeter’den 22 Ekim 1844’e kadar olan altmış altı günle uyumludur ve iki yönlü tanıklık, ilk hayal kırıklığını doğuran yanlış ilânın düzeltilmesiyle birlikte gizli beş ayın mührünün açıldığını ve bunun, Meryem’in altıncı ayda Elisabet ile buluşup onu selamladığı sırada meydana geldiğini ortaya koyar.

Pazar yasasında, Amerika Birleşik Devletleri bir ejderha gibi konuşur; İslam’ın eşeği konuşur ve Habakkuk’un görüşü Yeremya, Zekeriya ve Hezekiel’in ağız aracılığıyla konuşur. Pazar yasasında Hezekiel bir belirtidir; böylece Pazar yasasında yükseltelen sancağı temsil eder. Hezekiel’de geçen “belirti” sözcüğünün dokuz kullanımından ikisi, İlahiyat ile insanlığın birleşimini temsil eden kutsallaştırmanın belirtisi olarak “Şabatlar”ı tanımlar.

Fakat uğrunda işlediğim şey kendi adımın hatırı içindi; öyle ki, aralarında bulundukları ulusların önünde, onları Mısır diyarından çıkarmakla kendimi gözleri önünde tanıtmış olduğum o ulusların önünde, adım murdar edilmesin. Bunun için onları Mısır diyarından çıkardım ve çöle getirdim. Onlara kurallarımı verdim ve hükümlerimi bildirdim; öyle ki, insan bunları yerine getirirse, onlarla yaşayacaktır.

Üstelik, beni onlarla ayıran bir belirti olsun diye onlara Şabatlarımı da verdim; öyle ki, kendilerini kutsal kılan Rab'bin ben olduğumu bilsinler. Fakat İsrail evi çölde bana karşı isyan etti; kurallarımda yürümediler, hükümlerimi hor gördüler—ki insan onları yerine getirirse onlarla yaşayacaktır; Şabatlarımı da fazlasıyla kirlittiler. O zaman çölde öfkemi üzerlerine döküp onları tüketeceğimi söyledim. Ama onları çıkardığım ulusların gözleri önünde adım murdar edilmesin diye, kendi adım uğruna davrandım. Yine de çölde onlara elimi kaldırıp, kendilerine vermiş olduğum, süt ve bal akan, bütün ülkelerin görkemi olan ülkeye onları götürmeyeceğimi bildirdim; çünkü hükümlerimi hor gördüler, kurallarımda yürümediler, Şabatlarımı kirlittiler; zira yürekleri putlarının ardınca gitti. Bununla birlikte gözüm onlara acıdı da onları yok etmedim, çölde köklerini kazıyıp tüketmedim. Ama çölde çocuklarına dedim: Babalarınızın kurallarında yürümeyin, onların hükümlerini tutmayın, putlarıyla kendinizi kirlletmeyin. Ben Rab, Tanrınızım; benim kurallarımda yürüyün, hükümlerimi tutun ve yerine getirin; Şabatlarımı kutsal sayın; onlar benimle sizin aranızda bir belirti olacaktır ki, ben Rab Tanrınız olduğumu bilesiniz. Hezekiel 20:9–20.

Hezekiel, yüz kırk dört binin sancağını temsil eder; ilâhlığın insanlıkla birleşmesinin alâmeti ise Rab'bin “Sebtleri”dir. Hezekiel, kuşatmanın başlangıcında bir alâmettir ve sancak olarak yükseltildiğinde, Yerusâlim'in yıkımı sırasında da bir alâmettir. Kuşatmanın başlangıcında, görmeyi ve iştmeyi reddedenler, O'nun “Sebtleri”ni murdar edenler de bir alâmettir.

Bunun üzerine İsrail ihtiyarlarından bazıları bana gelip önümde oturdular. Ve Rab'bin sözü bana gelerek dedi ki: İnsanoğlu, bu adamlar putlarını yüreklerinde kurmuşlar ve suçlarının sürçme taşını yüzlerinin önüne koymuşlardır; ben onlardan hiç danışılmalı mıyım? Bu nedenle onlara söyle ve de ki: Egemen Rab şöyle diyor: İsrail evinden her kim putlarını yüreğinde kurar, suçunun sürçme taşını yüzünün önüne koyar ve peygambere gelirse, ben Rab, ona putlarının çokluğuna göre cevap vereceğim; öyle ki, putları yüzünden benden tümüyle uzaklaşmış olan İsrail evini kendi yüreklerinde yakalayayım.

Bu nedenle İsrail evine de ki: Rab Yahve şöyle diyor: Tövbe edin ve putlarınızdan dönün; bütün iğrençliklerinizden yüzlerinizi çevirin. Çünkü İsrail evinden olan yahut İsrail'de yabancı olarak yaşayanlardan her kim benden ayrılır, putlarını yüreğinde kurar, suçunun sürçme taşını yüzünün önüne koyar ve benim hakkımda kendisi için danışmak üzere bir peygambere gelirse, ben, RAB, ona bizzat kendim cevap vereceğim. O adama karşı yüzümü çevireceğim; onu bir belirti ve bir darbimesel kılacağım; onu halkımın arasından koparıp atacağım. O zaman bileceksiniz ki ben RAB'bim. Eğer peygamber aldanıp bir söz söylerse, o peygamberi aldatan ben, RAB, olmuşumdur; elimi onun üzerine uzatacağım ve onu halkım İsrail'in arasından yok edeceğim. Kendi suçlarının cezasını çekeceklerdir: peygamberin cezası, kendisine danışanın cezası gibi olacaktır. Öyle ki İsrail evi artık benden sapmasın ve bütün isyanlarıyla bir daha kendini kirlletmesin; tersine, onlar benim halkım olsun ve ben de onların Tanrısı olayım, Rab

Yahve böyle diyor. Hezekiel 14:1–11.

Nashville’da, Laodikya durumundaki Yedinci Gün Adventist kilisesi içinde Zekeriya gibi iman etmeyenler; 1840’tan 1844’e kadar olan dönemin temsil ettiği şekilde, “eski günlerde olduğu gibi mucizeleri ve Tanrı’nın kudretinin belirgin tezahürünü beklememize gerek olmadığını ileri sürenler,” Adventizm’in dışındakiler tarafından neden uyarıda bulunmadıkları hususunda yüzleştirileceklerdir. Exeter kamp toplantısındaki birbirine karşıt iki çadırın temsil ettiği üzere, hikmetli olanlarla akılsız olanların ayrılığını belirleyen sahte barış ve güvenlik mesajının “işareti” hâline gelirler. Onlar putperestliğin ve isyanın bir “işaretini” taşıırken, Hezekiel gerçek peygamberlik uyarı mesajını taşır. Kuşatmanın sonunda, Pazar yasasını temsil eden Yeruşalim yıkıldığında, isyanın işareti canavarın damgası, itaatın işareti ise Tanrı’nın mührüdür.

Pazar yasasıyla birlikte Adventizm için deneme süresi bütünüyle kapanır; orada işaretlenmiş bulunan doğruların ve kötülerin bir işareti vardır. Yakında gelecek olan Pazar yasasında deneme süresinin kapanışı, Mikail ayağa kalktığında gerçekleşecek deneme süresinin kapanışını tipolojik olarak temsil eder; ve orada kalabalıkların ölümünün işareti, Gog ve Magog ile temsil edilmektedir.

Ülkeden geçmekte olan yolcular, herhangi biri bir insan kemiği gördüğünde, onu Hamongog vadisinde gömecek olan gömücüler gelinceye dek onun yanına bir işaret dikecektir. Kentin adı da Hamonah olacaktır. Böylece ülkeyi temizleyeceklerdir. Hezekiel 39:15, 16.

Antlaşmanın alâmeti, Hezekiel’in otuz yedinci bölümünde, ölü kemikler vadisinin diriltildiği ve iki değneğin birleştirildiği yerde tanımlanır. Kemikler, dört rüzgârla temsil edilen İslâm’a dair bir mesaj vasıtasıyla hayata kavuşturulur; böylece 11 Ağustos 1840’ı tipolojik olarak simgeler. İki değnek bir tek değnek hâlinde birleştirilir; bu da ikinci meleğin mesajının gece yarısı haykırışının mesajıyla birleşmesini temsil eder. Kemikler birinci meleğin güçlendirilmesini, iki değnek ise ikinci meleğin güçlendirilmesini ifade eder. Bundan sonra Tanrı’nın halkı, Yuhanna tarafından yüz kırk dört bin olarak temsil edilen, son günlerdeki seçilmiş antlaşma halkıdır.

Onlarla bir barış antlaşması yapacağım; bu, onlarla ebedî bir antlaşma olacaktır. Onları yerleştireceğim, çoğaltacağım ve mabedimi sonsuza dek onların ortasına koyacağım. Meskenim de onların arasında olacaktır; evet, ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar. Ve uluslar, mabedim sonsuza dek onların ortasında bulunduğu zaman, İsrail’i kutsal kılanın ben RAB olduğumu bilecekler. Hezekiel 37:26–28.

İlahlık ile insanlığın birleşimi, Tanrı’nın Sözü’nde çeşitli şekillerde tasvir edilir; bunlardan biri de, bir insanın yüksek tabiatı içinde bulunan “canın kalesi”nin, Tanrı’nın kutsal mekânının kalesine bağlanmasıdır. Tanrı’nın kalesini temsil eden göksel taht odası, bir insanın yüksek tabiatının kalesiyle birleştiğinde, Tanrı’nın halkı “takdis edilir” ve O, “ebediyen onların ortasında” mesken tutar.

Hezekiel, otuz yedinci bölümden sonra otuz sekizinci ve otuz dokuzuncu bölümleri ortaya koyar; burada Gog ve Magog’a, Tanrı’nın seçilmiş antlaşma halkının dışında bulunan insanlık konfederasyonunun sembolleri olarak hitap eder. Kırkinci bölümde ise, otuz yedinci bölümün antlaşma halkı, bütün yeryüzünü dolduran bir tapınak olarak tasvir edilir. Otuz sekizinci ila

kırkınıc  bölümler, 38 ve 40 sayılarıyla temsil edildiği üzere, Tanrı'nın antlaşma halkının ahir günlerde ayağa kalkışını temsil eder.

Bir sonraki makalede bu konuları sürdüreceğiz.